

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ I SZTUKI OPERACYJNEJ

TAJNE

Egz. Nr 1

ppłk mgr inż. Stanisław BIAŁAS

**Temat: ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE (CZOŁGOWE
I SAMOCHODOWE) ARMII W OPERACJI OBRONNEJ**
(Wykład)

26916

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ I SZTUKI OPERACYJNEJ

TAJNE

Egz. Nr **1**

ppłk mgr inż. Stanisław BIAŁAS

**Temat: ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE (CZOŁGOWE
I SAMOCHODOWE) ARMII W OPERACJI OBRONNEJ**

(Wykład)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
26916

26916

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO

im. gen. broni K. Swierczewskiego

KATEDRA TAKTYKI OGOLNEJ I SZTUKI OPERACYJNEJ

ZATWIERDZAM
SZEF KATEDRY TO
i SZT.OPER.

~~plk dypl. prof. J. KURNIEWICZ~~

plk dr *K. Woźko*
Kazimierz

TAJNE

Egz. Nr ... 1

Gene klas. just 72357

ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE / CZOŁGOWE I SAMO-
CHODOWE / ARMII W OPERACJI OBRONNEJ

/ wykład /

2. 092
por. 0512/44

Podstawy walki

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Swierczewskiego
26916

REMBERTOW

M a j
lut

~~1963 r.~~
1968 r

PLAN WYKŁADU

- I. Warunki ^{organizacji} ~~przez~~ ogólna treść zabezpieczenia technicznego wojsk w obronie.
- II. Ogólne zasady rozmieszczenia i wykorzystania środków ^{obsługowych} ~~zabezpieczenia technicznego~~ w obronie.
- III. Siły i środki zabezpieczenia technicznego wojsk w obronie.
- IV. Organizacja ewakuacji w operacji obronnej.
- V. Organizacja napraw. ~~uzupełnianie wojsk w sprzęt techniczny~~
- VI. Obsługa techniczna sprzętu w obronie.
- VII. Zaopatrzenie materiałowo-techniczne.
- VIII. Ogólna treść pracy szefów służb technicznych.

I. WARUNKI ^{ORGANIZACJI} ~~ORAZ OGÓLNA TRESC~~ ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO
WOJSK W OBRONIE.

Na organizację zabezpieczenia technicznego wojsk w działaniach obronnych rzutują ogólne warunki przejścia wojsk do obrony oraz ogólne zasady prowadzenia działań obronnych.

Działania obronne jako działania wymuszone i przejściowe w większości wypadków wyniknąć mogą wskutek poniesienia przez wojska dużych strat bojowych od uderzeń jądrowych nieprzyjaciela. Z dużymi stratami bojowymi idzie natomiast zwykle w parze niepomyślna sytuacja techniczna / zabezpieczenie techniczne / wojsk, ^{wskutek czego wynikają potrzeby} ~~wymagająca~~ przeprowadzenia dużej ilości napraw uszkodzonych wozów bojowych i pojazdów mechanicznych, ~~przeprowadzenia ich~~ obsługi technicznej lub też uzupełnienia wojsk ~~o sprzęt techniczny~~ ^{em} ~~sprawny~~ wskutek ogólnych dużych strat bezpowrotnych.

Duże straty bojowe / zniszczenia i uszkodzenia / w sprzęcie technicznym oraz krótki czas na organizację przejścia do obrony stwarzają szczególnie trudne warunki organizacji zabezpieczenia technicznego wojsk.

Określona lokalizacja wojsk w obronie ułatwia ich wykrycie co umożliwia zadawanie dużych strat w sile żywej i sprzęcie technicznym. Szybki rozwój technicznych środków rozpoznania zmusza do organizowania dokładnego maskowania w obronie zarówno sprzętu technicznego wojsk jak i środków ^{obronnych} ~~zabezpieczenia technicznego~~, by nie były one łatwe do wykrycia i nie stanowiły opłacalnego celu dla uderzeń nieprzyjaciela. Właściwą ochronę ^{całkowitą} ~~zarówno~~ sprzętu technicznego wojsk ~~jak i środków zabezpieczenia technicznego~~ można osiągnąć przez równoczesne stosowanie następujących przedsięwzięć:

- rozśrodkowanie, ~~X~~
- ~~rozciąganie~~ korzystanie z rejonów zapasowych,
- ukrycie i okopanie,
- maskowanie.

Istniejące warunki organizacji zabezpieczenia technicznego wojsk w obronie powinny być w maksymalnym stopniu wykorzystane do utrzymania lub odtworzenia możliwie największej sprawności technicznej i gotowości bojowej sprzętu technicznego.

Niezależnie od celu i zadania, które stawiamy w ^{określonych} danym warunkach i sytuacji w obronie, organizacja zabezpieczenia technicznego powinna być ^{Zawsze} w pełni prowadzona pod kątem widzenia przygotowania sprzętu do działań zaczepnych. Wynika to z miejsca, które zajmuje obrona we współczesnych działaniach bojowych.

Ponieważ współczesna obrona jest w pełni podporządkowana celom i zadaniom działań zaczepnych - podstawowemu rodzajowi działań bojowych na współczesnym polu walki, ^{gdyż} ponieważ tylko przez zdecydowane natarcie w warunkach masowego użycia broni masowego rażenia można pokonać przeciwnika - dlatego też wszystkie wskaźniki gotowości bojowej sprzętu technicznego obowiązujące w działaniach zaczepnych ^{x/} obowiązują również w obronie.

II. OGÓLNE ZASADY ROZMIESZCZENIA I WYKORZYSTANIA ŚRODKÓW OBSEKURACYJNYCH ^{Obsługa technicznej obrony} ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO W OBRONIE.

We współczesnej obronie istnieją określone możliwości rozmieszczenia środków zabezpieczenia technicznego. Wynika to z ogólnej struktury współczesnej obrony.

Ponieważ współczesna obrona, w odróżnieniu od obrony ~~określi~~ drugiej wojny światowej, nie ma ~~jakiejs~~ linii ciągłej w postaci pozycji i pasów, a wojska bronią określonych rejonów, obiektów i kierunków, wobec tego nie może być obecnie stosowana zasada rozmieszczenia środków zabezpieczenia technicznego wzdłuż całej obrony w dowolnym miejscu. Rozmieszczenie środków będzie obecnie ściśle uzależnione od rozmieszczenia wojsk i charakteru ich działań.

x/ Patrz skrypt wykładu "Zabezpieczenie techniczne/ czołgowe i samochodowe/ armii w operacji zaczepnej" bibl. tajna, nr 02570.

Rozmieszczenie środków ^{obrony} zabezpieczenia technicznego ^j wojsk we współczesnej obronie powinno odpowiadać następującym wymaganiom:

- a/ Środki zabezpieczenia technicznego szczebli taktycznych powinny się znaleźć w ugrupowaniu bojowym ~~w środku rejonów obrony~~ wojsk danego szczebla do którego należą; dotyczy to przede wszystkim wojsk pierwszego rzutu operacyjnego. Wymaganie to wynika z tego, że środki te muszą ~~korzystać z osłony i obrony wojsk~~, ponieważ własnymi siłami nie są w stanie siebie zabezpieczyć.
- b/ Środki zabezpieczenia technicznego powinny znajdować się w rejonie w którym mogłyby najskuteczniej zabezpieczać technicznie wojska oraz powinny mieć możliwość wykonania szybkiego manewru w dowolnych kierunkach, a przede wszystkim możliwość zabezpieczenia technicznego wojsk z chwilą przejścia ich do działań zaczepnych.

Zakres i sposób wykorzystania środków zabezpieczenia technicznego, przy posiadanych możliwościach technicznych, zależy od ich miejsca w ugrupowaniu obronnym wojsk. Ponieważ współczesna obrona stwarza określone możliwości rozmieszczenia środków zabezpieczenia technicznego, dlatego też istnieją również tylko ograniczone możliwości wykorzystania tych środków.

Ogólnie należy ^{Zakładać} ~~stwierdzić~~ ^{obserwować}, że im głębiej w obronie znajduje się środek ~~zabezpieczenia technicznego~~ tym szerszy zakres pracy może wykonywać. Wynika to z tego, że posiada on lepsze warunki i możliwości ochrony /ukrycia, okopania/ oraz dysponuje większym czasem. Jednocześnie ilość posiadanych środków oraz czas którym one dysponują określają ogólną ilość prac, które można wykonać w obronie.

Zakres przedsięwzięć zabezpieczenia technicznego wojsk, które należy wykonać w obronie zależy od:

- stanu zabezpieczenia technicznego wojsk w chwili przejścia do działań obronnych;
- wielkości strat w sprzęcie w czasie działań obronnych;
- wysiłku sprzętu technicznego w obronie;
- planowanego użycia wojsk w najbliższym czasie.

Rozpatrzmy teraz w jakim zakresie powinno być organizowane zabezpieczenie techniczne armii w obronie.

obsługi *7*
III. SIŁY I ŚRODKI ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO WOJSK
W OBRONIE.

Stan oraz rodzaj sił i środków zabezpieczenia technicznego wojsk w obronie może być bardzo różny. Ogólnych zmian organizacyjnych w tym zakresie w obronie w porównaniu z działaniami zaczepnymi nie przewiduje się^{x/}. Jednakowoż zmiany te mogą wynikać z przyczyn obiektywnych.

Główną przyczyną mogą być ^{duże} straty bojowe, które poniosły wojska w dotychczas prowadzonych działaniach.

Straty te dotyczyć mogą również sił i środków zabezpieczenia technicznego wojsk. W takiej sytuacji może się okazać, że zarówno na szczeblu taktycznym jak i na szczeblu operacyjnym brak jest dostatecznej ilości sił i środków na szybkie odtworzenie gotowości bojowej sprzętu technicznego wojsk.

W tych warunkach /sytuacjach technicznych/ mogą zaistnieć takie okoliczności, że wojska przechodzące do obrony mogą otrzymać uzupełnienie ~~x~~ (sprzęt, ~~z~~ środki) lub też mogą otrzymać pomoc środków wyższego szczebla, względnie mogą tego nie otrzymać.

Pomoc techniczna szczebla wyższego polegać może na:

- przydzieleniu pewnej ilości sprzętu technicznie sprawnego, na uzupełnienie wojsk, przede wszystkim na pokrycie strat bezpowrotnych oraz uszkodzonego sprzętu wymagającego naprawy głównej;
- uzupełnieniu wojsk ~~x~~ ^{mi} ~~z~~ ^{mi} środków ^{mi} naprawczych i ewakuacyjnych z powodu poniesionych strat w tym sprzęcie;
- zwiększonym zaopatrzeniu wojsk i środków w materiały techniczne potrzebne do wykonania wymaganych prac /naprawy, obsługi technicznej/;
- wykonaniu szeregu prac na korzyść wojsk w zakresie przede wszystkim napraw i ewakuacji uszkodzonego sprzętu;
- podporządkowaniu /oddaniu do dyspozycji/ na pewien okres czasu środka zabezpieczenia technicznego ^{obsługowego} /naprawczego, ewakuacyjnego /szczebla wyższego. .

x/ Siły i środki, którymi dysponuje armia omówione są w skrypcie poprzednio podanym.

Niezależnie od stanu zabezpieczenia technicznego wojsk w obronie oraz stopnia i zakresu udzielonej pomocy technicznej siłami i środkami szczebla wyższego, we wszystkich wypadkach należy tak wykorzystywać posiadane /dysponowane/ środki aby przede wszystkim zabezpieczyć technicznie wojska przeznaczone do kontrataków i przeciwuderzeń. Konieczne jest to z tego względu, że w wielu wypadkach przeciwuderzenie może przekształcić się w operację zaczepną, wynika więc konieczność zabezpieczenia wojsk, ~~zwłaszcza~~ ~~przeznaczonych do drugiego rzutu /odwodu/~~ w niezbędny sprzęt i wyposażenie podobnie jak do natarcia.

IV. ORGANIZACJA EWAKUACJI W OPERACJI OBRONNEJ.

Podstawowym zadaniem ewakuacji w operacji obronnej jest:

- odciążenie wojsk od uszkodzonego sprzętu;
- oczyszczenie dróg ~~ze~~ ^{ze} zniszczonego sprzętu, przede wszystkim na kierunkach planowanych przeciwuderzeń /kontrataków/ ,
- dostarczenie uszkodzonego sprzętu do ^{*}środków naprawczych lub punktów zbiórki;
- ewakuacja uszkodzonego sprzętu z rejonu skażonego.

Charakter współczesnej obrony rzutuje odpowiednio na organizację ewakuacji.

Podstawowe ^{Zasady} wymagania w zakresie organizacji ewakuacji w operacji obronnej:

- w pierwszej kolejności ewakuowany powinien być taki uszkodzony sprzęt, którego naprawa ze względu na posiadane siły i środki, może być przeprowadzona w krótszym czasie; uszkodzony sprzęt którego naprawa w najbliższym czasie nie może być przeprowadzona powinien być gromadzony na armijnych lub Frontowych punktach zbiórki;
- poszczególne rejonny obrony powinny łączyć najkrótsze drogi ewakuacji; nie powinny one przecinać rejonów ogniowego porażenia oraz powinny być możliwie prostopadłe do linii frontu.
- od każdego związku taktycznego bezpośrednio do armijnych punktów zbiórki, powinny prowadzić nie mniej niż jedna droga wydzielona do ewakuacji uszkodzonego sprzętu.

Armijne punkty zbiórki uszkodzonego sprzętu /PZWU i PZPU/ ze względu na możliwość ich organizowania /odpowiednia powierzchnia/, mogłyby być wyznaczane zarówno za pierwszym jak i za drugim rzutem /odwodem/ armii.

Z punktu widzenia wymagań taktycznych powinny być one organizowane poza zasięgiem broni raketowej szczebla taktycznego wojsk pierwszego rzutu operacyjnego nieprzyjaciela. Z tego względu mogłyby być one organizowane na wysokości wojsk drugiego rzutu lub też bezpośrednio z nim, tj. w odległości od npla na około 80-150 km.

Jednakowoż we współczesnych warunkach, rejony w których należałoby organizować PZWU i PZPU będą bardzo często wymuszone dużymi skupiskami uszkodzonego sprzętu w wyniku uderzeń jądrowych nieprzyjaciela.

We wszystkich wypadkach armijne punkty zbiórki uszkodzonego sprzętu należy tak organizować by istniała możliwość rozwinięcia w nich środka naprawczego. Wprawdzie w armii etatowych środków naprawczych nie ma, jednak mogą to być środki Frontu lub też nieetatowe środki naprawcze armii /np. RWNCZ, RWNS/.

Celem lepszego wykorzystania posiadanych środków ewakuacyjnych PZWU i PZPU należałoby organizować na jednym kierunku ewakuację od danego związku taktycznego.

Przy ogólnym podziale środków ewakuacyjnych należy uwzględniać potrzebę obsługi wszystkich dróg prowadzonych w kierunku rejonów obrony poszczególnych związków taktycznych.

We współczesnej obronie wydaje się słusznym utrzymywanie odpowiednich rezerw w armijnych środkach ewakuacyjnych /1-2 grupy po 4-6 ciągników/ co umożliwiłoby szybkie usuwanie ^{uszkodzonego sprzętu} poniesionych strat w wypadku uderzeń jądrowych nieprzyjaciela. Środki te należałoby utrzymywać na kierunkach planowanych /przewidywanych/ przeciwuderzeń.

Personel techniczny ^{nie} środków ewakuacyjnych, które ~~nie są~~ wykorzystywane do ewakuacji /np. nie ma potrzeb, rezerwa/ powinny ^{je} być wykorzystane do przeprowadzenia napraw uszkodzonego sprzętu - w zależności od możliwości - w armijnych punktach zbiórki uszkodzonego sprzętu lub w rejonie ^{rejon} ich rozmieszczenia. ^{in branie}

W zależności od szerokości ~~straty~~ ^{rejonu} odległości ewakuacji ^{czas ewakuacji:}
wynosić: - w bpxmt - 3-5 km, - do 0,5 godz.
- w pz/pz - 8-12 km, - do 1-1,5 godz.
- w DZ (DPow) - 12-20 km, - przy 5-8 km ^{po} ≈ do 2-3 godz.
- w armii - 60-100 km.

V. ORGANIZACJA NAPRAW UZUPEŁNIANIE WOJSK W SPRZĘT

TECHNICZNY.

Ilość oraz rodzaje napraw, które należy przeprowadzić w obronie zależą od:

- dotychczasowych potrzeb do chwili przejścia do obrony;
- potrzeb eksploatacyjnych;
- wielkości ponoszonych strat bojowych w obronie.

W ^{przypadku} wypadku, gdy wojska przechodzą do obrony wskutek ~~poniesienia~~ dużych strat w dotychczasowych działaniach zaczepnych, wówczas potrzeby przeprowadzenia napraw będą bardzo duże. W takiej sytuacji jest rzeczą niemożliwą wykonanie w krótkim czasie wszystkich wymaganych napraw siłami i środkami szczebla taktycznego. Ponieważ armia w chwili obecnej etatowych środków naprawczych nie posiada, dlatego też pomoc armii może udzielić Front.

Pomoc Frontu dla armii może polegać na:

- wykonywaniu napraw, przez wysunięcie środków naprawczych Frontu w rejony PZWU i PZPU armii;
- wykonywaniu napraw dla armii w dotychczasowych rejonach rozmieszczenia środków naprawczych Frontu, przez ewakuację do tych rejonów uszkodzonego sprzętu z armii;
- przydzieleniu dla armii sprzętu technicznie sprawnego /nowego lub po naprawie/ na uzupełnienie nim wojsk.

Rozmiary i rodzaje strat bojowych w sprzęcie technicznym we współczesnych działaniach bojowych mogą być tak wielkie i różne w treści, że błędnym byłoby zakładać, że we wszystkich ^{przypadkach} przypadkach tylko przez organizację napraw uda się odtworzyć ~~sprawność techniczną~~ i gotowość bojową ^{wojsk w zakresie} sprzętu oraz zapewnić wojskom w krótkim czasie zdolności do działań zaczepnych. Przy konieczności

~~Nie negując potrzeb~~ przeprowadzania niektórych ^(liczących, średnich) napraw należy równocześnie ^{organizować} przewidywać potrzebę uzupełnienia ~~wojsk~~ ^x sprzętu technicznie sprawnym.

Przejściowy charakter obrony i krótki okres jej trwania uniemożliwi wykonanie dużej ilości napraw. Niektóre rodzaje napraw nie będą możliwe do wykonania nie tylko dlatego, że nie będziemy dysponowali odpowiednimi środkami naprawczymi,

dokonywane uzupełnianie wojsk armii ~~w~~ sprzęt^{em} techniczny^{em} ~~z~~ ^z Frontu.

Odpowiednio do stawianych wymagań w tym zakresie obecnie przewiduje się, że armia będzie dysponowała ~~o~~ ^{określonymi} rezerwami sprzętu technicznego. Rezerwy te będą odpowiednio wzmocnione i odtwarzane ~~przez~~ Front. Związki taktyczne, które przeszły do obrony wskutek szczególnie dużych strat bojowych przejdą ^{do} bezpośredniej dyspozycji Frontu.

Uwzględniając możliwość osiagania przez nieprzyjaciela wysokiego tempa działań zaczepnych /8-10km/godz i więcej/ oraz stosunkowo małą prędkość ewakuacji/np. czołgi 5-8 km/godz./ mogą powstać takie warunki w obronie, że nie będzie możliwości ewakuowania uszkodzonego sprzętu szczególnie wymagającego naprawy średniej i głównej. W takich wypadkach w zależności od sytuacji bojowej i sytuacji technicznej, należy przewidywać naprawę uszkodzonego sprzętu przez demontaż. To jest sprzęt, którego posiadanymi środkami w dysponowanym czasie nie jesteśmy w stanie ewakuować i naprawić, demontuje się i wykorzystuje jego części i zespoły sprawne technicznie do naprawy pozostałego sprzętu posiadającego mniejsze uszkodzenia. ^{Demontuje} Jednocześnie należy również przewidywać niszczenie uszkodzonego sprzętu, jeżeli nie może być w ogóle naprawiony, zdemontowany lub ewakuowany. Odpowiednie zarządzenia w tym zakresie może dać pomocnik d-cy d/s. technicznych oddziału lub związku taktycznego lub też szef służby technicznej /samochodowej/ armii.

Naprawy spowodowane potrzebami eksploatacyjnymi /wskutek zużycia lub zniszczenia mechanizmów/ będą nieznaczne w porównaniu z dużą ilością napraw spowodowaną działaniami bojowymi.

VI. OBSŁUGA TECHNICZNA SPRZĘTU W OBRONIE.

Ogólne potrzeby /ilość oraz rodzaj/ w obsłudze technicznej w obronie zależą od potrzeb do chwili przejścia do obrony, intensywności wykorzystywania ~~sprzętu~~ w obronie oraz planowanego użycia wojsk.

Wszystkie przypadki uszkodzeń i awarii sprzętu należy celowo wydzielić z ogólnego sprzętu pancernego posiadającego sprawną obsługę i umocnić określony obszar obrony.

W ^{przy}wypadku, gdy wojska do chwili przejścia do obrony dokonały przemarszu na dużą ^{odległości} lub też prowadziły działania zaczepne, wówczas wszystkie wozy bojowe i pojazdy mechaniczne powinny mieć dokonane przeglądy /obsługiwanie/ techniczne. Rodzaj wymaganych przeglądów /obsługiwań/ technicznych zależy od posiadanego i wymaganego przebiegu.

Ogólnie przy planowaniu i organizacji obsługi technicznej w obronie należy się kierować tym, by zapewnić dostateczny zapas przebiegu do kolejnego przeglądu /obsługiwanie/ technicznego umożliwiając używanie wozów bojowych i pojazdów mechanicznych w armijnej operacji zaczepnej.

Planowanie i organizacja obsługi technicznej sprzętu technicznego wchodzi w zakres szczebla taktycznego.^{x/} Jednak szczebel operacyjny powinien umożliwić jej wykonanie ~~przez~~ ^{w tym celu} wydzielone ~~niezbędne~~ czasu /np. wyprowadzenie wojsk do odwodu lub drugiego rzutu/ oraz ~~zaopatrzenie~~ ^{użyte} w niezbędne materiały techniczne.

W okresie drugiej wojny światowej ogólny przebieg wozów bojowych i pojazdów mechanicznych w obronie średnio był 4-5 krotnie mniejszy niż w działaniach zaczepnych. ~~W współczesnej wojnie~~ stosunek ten może być znacznie mniejszy. ~~ze~~ ^{Obecnie, ze} względu na wybitnie manewrowy /zaczepny/ charakter działań wojsk we współczesnej obronie. Średni przebieg w obronie może być ~~obecnie~~ ^{teraz} 2-3 krotnie mniejszy niż w działaniach zaczepnych. Jeżeli w działaniach zaczepnych średni dzienny przebieg może obecnie wynosić 120-180 km to w obronie wyniesie on średnio około 40-90 km.

Dane o ogólnym przebiegu wozów bojowych i pojazdów mechanicznych armii, zgodnie z planowanym ich użyciem /na okres obrony i przejścia do działań zaczepnych/ dają podstawę do planowania potrzeb materiałowo-technicznych i zaopatrzenia wojsk w materiały pędne i smary.

x/ Ogólne zasady obsługi technicznej w obronie patrz skrypt wykładu "Zabezpieczenie techniczne /czołgowe i samochodowe/ pułku /pz,peż/ w obronie" bibl.tajna nr 01654.

VII. ZAOPATRZENIE MATERIAŁOWO-TECHNICZNE.

Zaopatrzenie materiałowo-techniczne w obronie powinno być w pełni podporządkowane przedsięwzięciom związanym z szybkim odtworzeniem gotowości bojowej sprzętu technicznego wojsk oraz jego przygotowaniem do działań zaczepnych.

Przy planowaniu materiałowo-technicznego zaopatrzenia wojsk w obronie należy brać pod uwagę potrzeby związane z:

- planowanym przeprowadzeniem napraw i obsługi technicznej w obronie;
- niezbędnym uzupełnieniem wojsk ~~X~~ materiał^{ami}o techniczn^{ymi} dla zabezpieczenia przejścia do działań zaczepnych.

We współczesnej obronie, niezależnie od planowanego użycia wojsk, ilość przechowywanych materiałów technicznych w składach armii /pancerny, samochodowy/ powinna być możliwie najmniejsza. W tym celu szefowie służb technicznych armii powinni przekazywać materiały techniczne do wojsk bezpośrednio po otrzymaniu ich z Frontu.

Składy techniczne armii powinny znajdować się w ~~obronie~~ w rejonach w których mogłyby najsprawniej zaopatrzyć wojska ~~przy~~ zachowując ^{przy tym odpowiednie warunki ochrony i obrony} minimum bezpieczeństwa. Przede wszystkim powinny być poza zasięgiem taktycznej broni raketowej nieprzyjaciela. Z powyższych względów powinny się one znajdować za drugimi rzutami /odwodami/ armii, tj. w odległości od nieprzyjaciela 120-150 km i więcej. W niektórych sytuacjach /np. gdy nieprzyjaciel nie jest zdolny w najbliższym czasie przejść do działań zaczepnych/ armijne składy techniczne, dla szybkiego i sprawnego zaopatrzenia materiałowo-technicznego wojsk /szczególnie pierwszego rzutu/, mogą organizować wysunięte czołówki składów technicznych za wojskami pierwszego rzutu na średniej odległości od nieprzyjaciela 30-60 km.

VIII. OGÓLNA TREŚĆ PRACY SZEFOW SŁUŻB TECHNICZNYCH.

Szefowie służb technicznych ~~/szef służby szeregowo-technicznej i szef służby samochodowej/~~ powinni w maksymalnym stopniu wykorzystać czas i warunki w obronie celem zorganizowania ~~całkowitego~~ ^{wszystkich} prac zabezpieczenia technicznego tak, aby możliwie jak najszybciej odtworzyć największą gotowość

bojową sprzętu technicznego wojsk z gotowością jego wykonywania w działaniach zaczepnych. Powinni oni być ~~zdolni~~ *stale w gotowości* na bieżąco ^{do} informować ^{nie} d-cy i sztabu o sytuacji technicznej w armii. Zasadniczymi danymi dla d-cy i sztabu z planu zabezpieczenia technicznego armii w operacji obronnej są terminy zakończenia poszczególnych rodzajów prac w zakresie podniesienia gotowości bojowej sprzętu technicznego poszczególnych związków taktycznych a niekiedy również oddziałów.

Szefowie służb technicznych powinni orientować się na bieżąco w aktualnych potrzebach ~~wojsk~~ ^{ich wojsk} materiałach ~~technicznych~~ ^{ich} oraz odpowiednio je zabezpieczać.

Utrzymywanie odpowiednich /w zależności od możliwości/ rezerwy w sprzęcie ^{tu} i materiałach ^{ich} technicznych oraz środkach naprawczych i ewakuacyjnych decydują o elastyczności i trwałości zabezpieczenia technicznego wojsk we współczesnej obronie. Pod tym ^{też} kątem widzenia opracowuje się plan zabezpieczenia technicznego armii w operacji obronnej.

OPRACOWAŁ:
ADIUNKT KATEDRY TAKTYKI OGÓLNEJ
I SZTUKI OPERACYJNEJ

ppk inż. dr

~~ppk mgr inż.~~ Stanisław BIAŁAS

~~Wykonano w 80 egz.~~

~~Egz. Nr 1-80 Bibl. Tajna
Wyk. ppk mgr inż. S. Białas
Druk. 10. dn. 10.05.63r.
Nr ks. 1101/WW~~

Załączniki:

1. Ogólna kalkulacja czasu w zakresie organizacji odnowienia gotowości bojowej wojsk w zakresie sprzętu technicznego (wariorant).
2. Średnie dzienne straty bojowe. Podział strat według rodzajów. Podział napraw bieżących.

verte
↻

Załącznik nr 1

^(wzrost) Ogólna kalkulacja czasu w zakresie organizacji odtworzenia gotowości bojowej w zakresie sprzętu technicznego (czołgów - samochodowych) w czasie obrony.
(Wariant)

Lp.	Wyszczególnienie podstawowych przedsięwzięć	Potrzebny czas w godz.	Etapy odtwarzania gotowości bojowej w czasie sprzętu technicznego w podr.		Uwagi
			I	II	
1	Obsługa techniczna: a) codzienna b) 15-g przebiegu	2 6-8	Wykonuje się równolegle z naprawami.		Przeprawa odbywa się w określonym zakresie w stosunku do norm szarowych okresu pokojowego.
2	Zaopatrzenie w mps: a) pz (pcz) b) DZ (DPanc)	2 6-8	Wykonuje się równolegle z obsługą techniczną		
3	Naprawa: a) pododdział b) oddział c) zw. takt	3 do 5 7-9 11-15	9 Naprawa bieżąca	15-18 Naprawa bieżąca i wymiana zespołów	3 godz - napr. bież. w miejscu zabr. 5 " - " " w średn. " 7-9 " " w dużym " 11-15 godz - wym. zesp.
4	Odpoczynek: a) ser b) sprząkanie pojazdów i potrzeby kwater	5-6 1	5-6 1	10-12 2	
		zw. takt.	15-16	27-32	
		oddział	11-12	—	
		pododdział.	9-10	—	

Załącznik nr 2

Srednie dzienne straty w obronie (wzrost pierwszego ratu)

szerebel	człopi	samochody
oddział	10-12%	4-5
zw. takt.	8-10%	1-1,5
armia	2-3%	0,2-0,5

Podział strat według rodzajów

rodzaj strat	od broni klasycznej	od broni przeciwpancernej
Naprawa bieżąca	50	30
" średnia	20	15
" duża	10	25
straty bezpowrotne	20	30

Podział napraw bieżących

naprawa bieżąca w	Procent	czas trwania jednej napr.	czas trwania jednej napr. (wariant)
średnim	60%	do 3 godz.	" " " "
"	20%	" 5 "	" " " "
"	10%	7-9 "	" " " "
" z wymianą zespołu	10%	11-15 "	" " " "